

carlescuberes.com

Martí el Llop

UN CONTE SOBRE EL RESPECTE A
LA DIVERSITAT I EL DRET A SER
DIFERENT

Martí el Llop

El llop Martí és un llop singular. Que vol dir que no és un llop com ens pensem que són la majoria de llops. Ell és tranquil, no li agrada gens espantar la gent, és vegetarià i porta sempre una corbata amb els colors de l'Arc de Sant Martí. Viu tranquil i parla amb respecte i educació. Li agrada el gelat de maduixa i tocar la flauta travessera.

I allò que passa: els altres llops sempre el critiquen i li diuen que no pot ser, que un llop no és així, que ha de canviar, que ha d'espavilar, que ja n'hi ha prou de ser diferent!

Mireu: el seu cosí Ramon, que és famós perquè surt als tres porquets, a la Caputxeta Vermella i al conte de les Set Cabretes, es posa les urpes al cap quan el veu menjar enciam, pastanagues, mongetes i carbassó. Li diu:

*Martí, Martí, fes-me cas a mi
Un llop ha de cridar: auuuuuuu!
I ha de mossegar aaaaaahhm!
Ha de ser mal parlat
i molt maleducat.
Ensenyar les dents i estar sempre enfadat*

I de tantes vegades que li diu i li diu i li torna a repetir, en Martí comença a pensar i pensar. "Potser sí que tenen raó i que hauria de canviar. Al capdavall, sóc un llop i hauria de fer com s'espera que facin els llops, no?"

Així doncs, disposat a trobar la solució a l'embolic que té dins del seu cap i el nus que té dins la panxa, en Martí surt al carrer. Caminant, caminant arriba al mercat. Allà es troba el carnisser i li explica el seu problema amb el menjar.

- El teu cosí té tota la raó -li diu- On s'és vist! Un llop que no mengi carn! Això és un desastre! Mira: escolta bé el què et diré:

*Jo sóc el carnisser
i et seré sincer:
un llop vegetarià
no es pot pas acceptar!*

*"Lo" teu és menjar carn,
no em vulguis enganyar.
Com més crua millor.
Ja et dic jo tinc raó*

- I ara et deixaré tastar aquest tros de filet de porc que ja veuràs que t'encantarà”

- Així sense cuinar ni res? - diu el Martí.

- I tant, com més sangonós millor!

El Martí s'ho mira, poc convençut, intenta fer una mossegada però.....ecsssss! Impossible, marxa corrent, sentint el carnisser com el renya de lluny i li diu de tot.

Segueix el camí i troba una cavaller. Aquest, quan el veu, de seguida treu l'espasa, pensant que el Martí se'l vol menjar.

- Ei no! No pateixis! No menjo persones jo. Sóc un llop...diferent. I ja veus, estic desesperat.

Aleshores li explica el seu problema. El cavaller abaixa l'espasa, sorprès pel què sent i renyant-lo li diu:

Jo sóc un cavaller.

T'ho explicaré molt bé:

si ets un llop com cal

has de fer molt de mal

Has d'ensenyar les dents

i espantar nenes i nens.

Mossegar a traició

i fer cagar de por

Li diu que té molta experiència perquè ha lluitat a moltes batalles i sap com s'ha de fer per ser ferotge i fer molta però moooooolta por.

- Aviam: primer obre la boca i ensenya les dents.

En Martí ho prova però més aviat li surt una cara que fa pixar de riure.

- Així?

- No! Així, somrient no! Enfadat!

- Però si jo no estic enfadat!

- Ja ho sé, però t'ho has d'imaginar, tros de soca!

I així, vinga a provar una i altra vegada i res, només li surten cares divertides que fan petar de riure a tots els animals del bosc. En Martí tot ensopit marxa i segueix el seu camí.

Al cap d'una estona en Martí arriba a una granja. Un gall que està alerta de tothom qui s'acosta, quan el veu comença a cridar esverat, donant la veu d'alarma:

- Kikirikí! Que ve el lloooooop! kikirikí! Que ve el lloooooop!
- Ei tranquil, tranquil, company, que jo sóc un llop... diferent. Que jo no vinc a fer mal a ningú sinó a buscar consell per al meu problema
- Ah sí? Segur? No em deus voler entabanar?? - diu el gall amb desconfiança.

En Martí explica de nou la seva preocupació. El gall que li diu:

<i>Jo sóc el gall</i>	<i>Dir moltes paraulotes</i>
<i>i et dic sense embuts:</i>	<i>tot fent moltes ganyotes</i>
<i>si ets un llop de veritat</i>	<i>No dir mai si us plau</i>
<i>has de ser molt malparlat.</i>	<i>i cridar fent molt sarau</i>

- Guaita que jo t'ajudaré a ser un llop malcarat i malparlat. Repeteix amb mi: tros de soca!
- Tros... de... soca?
- Gamarús!
- Ga... ma... rús?
- Bergant!!
- Ber.. ber...ber...gant?
- Putxinel·li!!!
- Pu...txi..txi..txi...nel·li?
- Pèsol esclafat amb olor de cul de rat-penat!!!
- Què.. com? Pèsol esclafat amb... amb... olor de cul de... de... rat-penat???

En Martí va repetint però sense esma ni intenció. I s'adona que realment allò no fa per ell. I marxa tot tristoi.

Està desesperat. Què pot fer? Pensa que sigui com sigui ha de trobar la solució. S'asseu sota un arbre a rumiar. I en aquell moment sent una veu sobre del seu cap:

- Què et passa noi? Per què fas aquesta cara?

És un mussol que se'l mira des d'una branca propera. El llop li explica el què li passa, tot el que ha provat, quins "consells" li han donat, etc.

Aleshores el mussol, que és un ocell savi, li diu:

- Mira: en el fons, segurament tu no en tens cap de problema
- Quèeeee? - respon el llop.
- On està escrit que un llop hagi de fer això o allò altre? O hagi de ser així o aixà? Potser el problema el tenen els altres de no acceptar que tu ets "diferent". Però, és que potser no ho som tots de diferents?

El Martí es queda escoltant l'ocell savi: és la primera vegada que algú li diu això i d'aquesta manera, el nus embolicat que té a la panxa se li desfà una mica i, per primera vegada en molt de temps, el Martí fa una rialla sincera.

- Mira - diu el mussol - T'explicaré un petit gran secret: aquí a prop hi ha un petit estany que sovint està cobert d'una boira fina. Ves-hi, bufa per escampar-la una mica i mira-hi aviam què hi veus. Perquè saps bufar no?
- Sí, i tant, no tan fort com el meu cosí Ramon, que fa volar pels aires les cases, però sí. - respon en Martí animat
- He, he, no caldrà que bufis gaire fort, no. Doncs bufa i mira-hi aviam què hi veus. Allò que vegis és realment el més important de tot i que no has d'oblidar sempre que et trobis algú que et digui què has de fer o com has de ser.

En Martí marxa cap a l'estany emocionat, després de donar les gràcies a l'ocell savi. Quan hi arriba, tal com li havia dit el mussol, se'l troba cobert per una boirina. Bufa, la boira s'escampa, mira l'estany i oh! Què hi veu????

Doncs sí: s'hi veu a ell mateix reflectit i s'adona del què el mussol li ha volgut fer entendre: ell és únic i diferent a qualsevol altre i no pel fet de ser un llop ha de fer necessàriament això o allò.

*Martí, Martí
ho has entès per fi
que no està escrit enlloc
com ha de ser un llop*

*I el més important
no et preocupis pel què diran
no facis cas a la gent
perquè cadascú és diferent*

*No deixis que ningú
et digui què has de fer tu
Confia en tu mateix,
fes el que vulguis fer
sigues com vulguis ser*

Text © Carles Cuberes, sota llicència Creative Commons Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional (CC BY-NC-SA 4.0).